

lige er Entrepreneur for dens Bygning, vel vil vide ved Beregningen af Anlægscapitalen at tillægge Saameget, som han lider Tab for, ved at deponere en Capital, hvoraf han mister Renten.

Bligen-Finecke: Den ærede Indenrigsminister sagde, at det var en besynderlig og høist uheldig Maade, hvorpaa jeg „understøtter“ det nærværende Cabinet. Jeg skal hertil svare, at jeg ikke har ytret et Ord om at ville understøtte det nærværende Cabinet. Jeg har derimod tilladt mig at sige: at jeg betragter det som en patriotisk Pligt at fjerne Vanskelighederne for, at den nærværende Regjering kunde komme til at styre anderledes og bedre, end man i det øvrige Europa tiltroer. Mænd af denne Skole at være istand til. Ytringen „Skole“ gav den ærede Minister Anledning til at anstille Sammenligning mellem den Skole, hvortil han hører, og den, hvortil han mener, at jeg hører. Jeg skal ikke nærmere betegne den Skole, hvortil han hører, jeg skal lade det staae hen, hvorvidt han overhovedet personlig hører til nogen; men jeg skal for mit Vedkommende gjøre en ganske bestemt Indsigelse imod, at man skulde troe, at jeg tilhører en vis Skole, Kammeraderiets Skole; tilhørte jeg denne Skole og havde gjort, hvad jeg idag har gjort, saa kunde man som Kammerat med Rette reise Bebrejdelser imod mig. Jeg er mig imidlertid fuld bevidst, at jeg ved det, jeg har udtalt, ikke har overtraadt nogen som helst Forpligtelse lige over for Kammerater, ligesom jeg tillige er vis paa, at jeg ikke i andre Retninger er gaaet ud over det, der er tilbedeligt og forsvarligt. Skulde jeg imidlertid deri have taget fejl, saa kan man jo ogsaa gjøre Ansvar gjældende imod mig. Ministeriet maa vide, at hvis jeg har sagt eller meddeelt Noget, som er farligt for Staten, saa kan Rigsretten ogsaa gives Anvendelse paa mig, og jeg maa da lade det komme an paa Følgerne. Den ærede Minister fandt sig tillige foranlediget til at sige, at jeg havde gjort Brud paa Grundsætninger, som man maatte ønske fastholdte. Jeg veed endnu ikke ganske rigtigt, om de Grundsætninger, hvortil han hentydede, ere Grundsætningerne for Sprogets rette Anven-

delse, eller om det er andre. Skulde det være den Grundsætning, at man maa tie langt mere, end jeg har anseet det for rigtigt og nyttigt at gjøre, saa er det en Grundsætning, som er meget gammel, og som jeg troer i den Forstand, hvori den ærede Minister tog den, er forældet, og hvis han ikke vil finde, at jeg bryder alt for meget med Grundsætningerne i sproglig Henseende, saa vil jeg tillade mig at meddele ham, hvad der for mange Aar tilbage stod skrevet paa et Postcontoir i Skaane; der stod skrevet paa Postcontoirets Dør i Helsingborg: „förbannad ware den som upptäcker postverkets hemligheter“. Jeg troer imidlertid ikke, at den Hemmelighed, jeg her har omtalt, kan siges at tilhøre nogen Enkelt; jeg troer, at det, jeg her har omtalt, er Noget, som da det er officielt, er af den Natur, at det kan omtales. Den ærede Minister har, saavidt jeg forstod ham, udtalt, at man maatte staae ved de Forpligtelser, som den danske Regjering har indgaaet ligeoverfor Udlændet eller Udlændinge. Ja, det er ganske vist, og selv om vi ved den omhandlede sideordnede Contract tabe langt Mere, end vi efter min Mening ville komme til at tabe ved selve Tverbanen, bør vi holde fast ved de Overenskomster og Forpligtelser, der ere indgaaede. — Men en ganske anden Sag er det, om man ikke er fuldberegtiget, om man ikke er opfordret og forpligtet til at søge at forebygge Gjen-tagelser af den Slags Overenskomster. Den ærede Minister har sagt, at der fra det sidst aftraadte Ministeriums Side ikke er gjort det Mindste for at tilveiebringe en Forandring i den Overenskomst, om hvis Tilværelse han siger, at han slet intet Kjendskab har. Jeg er med Hensyn til det Sidste for min Person tilbøielig til at troe den ærede Minister; men naar han udtaler det her med den Bestemthed, hvormed han har udtalt det, saa maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan overvinde min Tilbøielighed. — Den ærede Minister har altsaa sagt, at der fra det sidst aftraadte Ministeriums Side Intet er gjort for at faae denne efter min Mening uheldige sideordnede Overenskomst hævet; men det aftraadte Ministerium har jo netop gjort, hvad der stod i dets Magt for at faae den hævet, ved at fremlægge det Lovforslag, vi her behandle, — for igjennem det